

ŁEBKOŚ (1) *sb m*

N sg łebkoś.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przezvisko na określenie człowieka lekkomyślnego; lekkoduch, wietrznik, może też „ptak niebieski”:

Wyrażenie: »łebkoś wichrowaty«: Nuż vbiory/ nożenia/ łancuchy/ iármárki Zadné bez niéy [rozrzutnej żony] nie będą/ ktemu y folwárki. Ztobą łie dzielić będzie/ łebkoś wichrowáty/ Rádáby cię wymknęła/ y z oštátniéy łzáty. GosłCast 46.

TK